

Geborgen uit de muil van de leeuw

'(...) en ik ben geborgen¹ uit de muil van de leeuw.' Deze beeldspraak gebruikt Paulus in zijn tweede brief aan Timotheus (4: 17). Hij geeft daarmee aan hoe hij uit hachelijke omstandigheden bevrijd werd. Hij typeert hiermee op rake wijze Gods vermogen om degenen, die Hij uitgekozen heeft uit gevaren te redden.

Ook Daniël was ooit letterlijk uit de mond van leeuwen geborgen (Daniël 6). Dit was een voorafschaduwning van de alles overtreffende bevrijding die God aan Zijn Zoon geschonken heeft.

Psalm 22

Psalm 22 begint met de woorden: *'Mijn AL, mijn AL, waartoe hebt Gij mij verlaten?'* en eindigt met: *'(...) want Hij heeft gedaan!'* (vs. 32) Jezus citeerde die eerste woorden aan het kruis (Mattheus 27: 46) en besloot met woorden van gelijke strekking: *'Het is ten einde gebracht!'*, ook te vertalen als *'Hij heeft ten einde gebracht!'* (Johannes 19: 30).

Psalm 22 is een duidelijke profetie van de gebeurtenissen bij de kruisiging van onze Heer. In de verzen 14 en 22 komen wij ook het beeld van de leeuw tegen: *'(...) Zij openen wijd boven mij hun muil, als een leeuw, verscheurende en brullende'*, en: *'Hij heeft mij gered uit de muil van de leeuw.'* De leeuw die Christus aan het kruis voor ogen had, was de dood. Want de Tegenwerker, met de macht van de dood in zijn klauwen, *'(...) wandelt rond als een brullende leeuw, zoekend iemand op te slokken'* (1 Petrus 5: 8).

De hele Hebreeuwse Schrift door heeft God er welbehagen in gehad om in woorden, gebeurtenissen en mensen van het wonderbare werk van Zijn Zoon aan te kondigen. Denk maar aan de grote overeenkomst tussen de bevrijding van Daniël uit de leuwenkuil en de bevrijding van Christus uit de dood.

¹ Aoristus, een voldongen, tijdloos feit.

Daniël en Christus

Zowel Daniël als Christus leefden in een tijd, waarin hun land aan vreemde mogendheden onderworpen was. Die politieke omstandigheden waren bepalend voor het vonnis, dat over hen geveld en ten uitvoer gelegd werd.

Zij zijn het slachtoffer geworden van het gekonkel van degenen bij wie zij felle jaloezie gewekt hadden (Daniël 6: 4; Marcus 15: 10; Johannes 11: 47-53).

Beiden hadden meer autoriteit dan hun verraders (Daniël 6: 1-3; Johannes 6: 70-71). Daniël en Christus waren volkomen betrouwbaar en vervulden hun plichten op onberispelijke wijze (Daniël 6: 4; Lucas 23: 5; Johannes 19: 6).

Het enige waarop Daniël door zijn vijanden kon worden aangevalen, was zijn relatie met God (Daniël 6: 5-6). Ook de beschuldigingen die tegen Christus ingebracht werden, hadden op Zijn relatie met Zijn Vader betrekking (Johannes 19: 7).

Alles wat Daniël en Christus deden, deden zij openlijk (Daniël 6: 10; Lucas 22: 52-53). Iedereen zag hoe Daniël iedere dag driemaal bad (Daniël 6: 11). Vlak voordat Hij verraden werd, bad Christus driemaal in Gethsemane.

Degenen die tegen Daniël en Christus hadden samengezworen, waren niet bevoegd hun slachtoffer te executeren. Om dat te bereiken moesten zij een beroep doen op iemand die een hogere positie bekleedde (Daniël 6: 11-13; Johannes 19: 7 en 12).

Zowel Darius als Pilatus deden vergeefse pogingen om de beklagde van zijn aanklagers te verlossen (Daniël 6: 15-16; Johannes 19: 8-12).

Christus' graf en de leeuwenkuil werden met een steen afgesloten (Mattheus 27: 60; Daniël 6: 18).

In beide gevallen werd de steen door de overheid verzegeld (Mattheus 27: 62-66; Daniël 6: 18).

De monden van de leeuwen werden echter eveneens gesloten gehouden en hadden Daniël ongedeerd gelaten (Daniël 6: 23). Op

overeenkomstige wijze was de dood niet bij machte geweest om Christus vast te houden (Handelingen 2: 24).

De discipelen en volgelingen van Christus hadden intens verdriet gehad om Zijn kruisiging. Net zoals Darius zich diep bedroefd in de vroege morgen naar de leeuwenkuil haastte (Daniël 6: 19-20), waren Christus' discipelen de eersten die 's morgens Zijn graf bezochten.

Zowel Daniël als Christus kwamen door Gods kracht levend uit de leeuwenkuil en het graf (Daniël 6: 24; Handelingen 2: 22-24).

Precies zoals Daniëls aanklagers zelf voor de leeuwen geworpen werden (Daniël 6: 25), laadde Israël bloedschuld op zich voor wat het Christus had aangedaan (Mattheus 27: 25). Israël werd door God terzijde gezet en hield in het jaar 70 op als natie te bestaan. Dat vonnis is tot op de huidige dag nog van kracht.

Naar aanleiding van Daniëls verlossing schreef Darius aan de natiën overal op aarde een boodschap vol *shalom*, waarin hij Gods grootheid bekendmaakte (Daniël 6: 26-28). Zo zal ook door Christus' opstanding Gods vrede het ganse heelal omspannen (Colossenzen 1:20).

Net zoals Daniël een zeer hoge positie kreeg, toen hij uit de leeuwenkuil getrokken was, zo werd ook Christus na Zijn opstanding uit de dood verhoogd tot de hoogste plaats, aan Gods rechterzijde (Efeziërs 1: 20-23; Filippenzen 2: 9-11).

Ook wij

Christus werd door de macht van Gods sterkte, Die Hem deed opstaan uit de dood, *'gered uit de muil van de leeuw'*. Die macht is ook in ons werkzaam (Efeziërs 1: 19-20). Ook wij zullen uit de muil van de leeuw gered worden. En niet alleen dat, wij zullen bovendien de genade ontvangen om erbij te mogen zijn, wanneer de leeuw van de dood voorgoed buiten werking gesteld zal worden (1 Corinthiërs 15: 26). Amen!

J. Philip Scranton
Vertaling Alfred E. Dekker